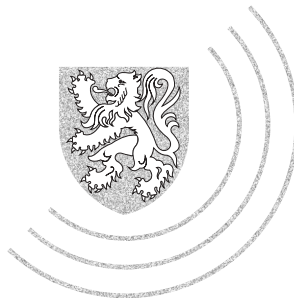

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

19 februari 2002

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie
en de republiek Armenië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 7 juni 2001**

INHOUD

	Blz
1. Memorie van toelichting	3
2. Voorontwerp van decreet	9
3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	11
4. Advies van de Raad van State	13
5. Ontwerp van decreet	17
6. Bijlage	19

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Algemene bespreking

1. Betekenis van de Overeenkomst

– *Doel van de Overeenkomst*

In het algemeen staat de Vlaamse regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen reeds worden beschermd door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

– *De Overeenkomst vormt een gemengd verdrag*

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en zelfs rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zgn. “gemengde” karakter van de BLEU-overeenkomsten inzake investeringen werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep “gemengde verdragen” (WGV), adviesorgaan van de interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de Gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De Gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1° en 3° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (art. 6, § 1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (art. 6, § 1, VI, vijfde lid, 5° en 6° BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewest-aangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende Overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid.

2. Schets van het partnerland

– *Institutionele en politieke gegevens*

Na een referendum verklaarde Armenië zich onafhankelijk op 23 september 1991. In oktober van dat jaar werden presidentsverkiezingen gehouden. Levon Ter-Petrossian van de Pan-Armeense Nationale Beweging (ANB) kwam als overwinnaar uit het strijdperk. De president kreeg af te rekenen met betogingen, vooral omwille van de economische crisis en de kwestie Nagorno-Karabach. Hij verving zijn eerste minister door de economisch hervormer Bagratian. De oppositie bleef echter kritiek leveren. Ter-Petrossian liet de ARF, de grootste oppositiepartij, buiten de wet stellen.

In juli 1995 werden de eerste “vrije” parlementsverkiezingen gehouden maar 9 partijen waren verboden. De ANB won die verkiezingen en Bagra-

tian bleef premier. Tezelfdertijd werd een referendum georganiseerd over een nieuwe grondwet.

In de presidentsverkiezingen van september 1996 moest Ter-Petrossian het opnemen tegen Vazgen Manoekian van de Nationale Democratische Unie. Ter-Petrossian won die fel betwiste (en frauduleuze) verkiezingen. Hij beloofde wel zich terug te trekken als het grondwettelijk hof de klachten van de oppositie gegrond zou achten. Dat gebeurde echter niet. Eerste minister Bagratian trad af. Hij werd opgevolgd door Wasgen Sarkissian.

In januari 1998 werd Ter-Petrossian gedwongen om ontslag te nemen. Robert Kotsjaryan werd dienstdoend president.

21 partijen namen deel aan de parlementsverkiezingen die werden gehouden op 30 mei 1999. Het blok "Eenheid" haalde het met 42 % van de stemmen.

Op 27 oktober 1999 werd premier Wasgen Sarkissian neergeschoten in het parlement. Zijn broer Aram volgde hem op maar die werd op 2 mei 2000 afgezet en opgevolgd door Andranik Margarian.

Armenië is verdeeld in 67 regio's met aan het hoofd een gouverneur. De wetgevende macht wordt uitgeoefend door de Nationale Raad die 131 leden telt en verkozen wordt voor 4 jaar. De regering is het hoogste uitvoerende orgaan. De verkiezingen gebeuren volgens het "first-past the post"-systeem in kieskringen. Het parlement staat evenwel zwak tegenover de president.

De president wordt verkozen voor een ambtstermijn van 5 jaar. De nieuwe grondwet die in juli 1995 werd aangenomen verleent een grote macht aan de president. In 1997 werd de grondwet gemendeerd. De president kreeg het recht om de premier aan te stellen, het parlement te ontbinden, nieuwe verkiezingen uit te schrijven en hoogwaardigheidsbekleders te benoemen zonder instemming van het parlement. Die grote macht lokte veel kritiek uit.

– *Samenwerking met Vlaanderen en België*

België knoopte op 10 maart 1992 diplomatieke betrekkingen aan met Armenië. Er is geen Belgische ambassade in Jerevan maar er is wel een Armeense ambassade in Brussel.

Er zijn weinig bilaterale contacten tussen België en Armenië. In juni 2000 was er een verkennende zen-

ding van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH).

In België wonen zowat 5.000 Armeniërs, hoofdzakelijk in Brussel en Antwerpen. Vanuit de diaspora helpen velen hun landgenoten in Armenië om te overleven.

– *Samenwerking met andere landen en met internationale organisaties*

Het conflict over Nagorno-Karabach, een vooral door Armeniërs bewoonde enclave in Azerbeidzjan, zorgde voor een gespannen verhouding tussen beide landen. Ook met Turkije zijn er al jarenlang problemen. Die zijn zowel territoriaal (een deel van historisch Armenië is in handen van Turkije) als diplomatiek (Turkije steunt Azerbeidzjan in het conflict over Nagorno-Karabach). In juli 2001 werd een officieus Turks-Armeens Verzoeningscomité opgericht.

Armenië trad toe tot het Gemeenebest van Onafhankelijke Staten (GOS). Met Rusland is er een verregaande militaire samenwerking. Rusland is trouwens ook de eerste handelspartner.

De sterke Armeense lobby in de Verenigde Staten zorgt ervoor dat de VS Armenië bijna onvoorwaardelijk steunen. Frankrijk, dat ook een sterke Armeense gemeenschap heeft, is eveneens een traditionele medestander. Voor de VS en Frankrijk is het belangrijk dat de olie uit Azerbeidzjan via Armenië naar de Georgische havens aan de Zwarte Zee kan. Rusland wil echter dat die olie over zijn grondgebied wordt getransporteerd. Het conflict rond Nagorno-Karabach komt de Russen derhalve goed uit.

Armenië werd lid van de Wereldbank en van het Internationaal Muntfonds. Het land trad toe tot het Partnerschap voor de Vrede in het kader van de NAVO en op 22 april 1996 ondertekende het een Partnerschaps- en samenwerkingsakkoord (PSO) met de Europese Unie. De invloed van de EU is echter klein. Bovendien bemoeilijkt de situatie van de mensenrechten de toepassing van dat PSO.

Met 9 andere staten (Rusland, Oekraïne, Georgië, Azerbeidzjan, Moldavië, Albanië, Roemenië, Bulgarije en Griekenland) sloot Armenië in 1992 het Zwarte Zee Economisch Akkoord. In oktober 2000 sloot Armenië een akkoord met Rusland, Wit-Rusland, Tadzjikistan, Kazachstan en Kirgizië over de collectieve verdediging van de regio.

Op 25 januari 2001 werd Armenië lid van de Raad van Europa.

– *Economische gegevens*

In het begin van de jaren negentig had Armenië af te rekenen met een zware economische crisis mede door de strijd om Nagorno-Karabach. Zo moesten de inwoners het geregeld stellen zonder verwarming en elektriciteit. Veel Armeniërs emigreerden.

De macro-economische indicatoren geven het volgende beeld van de evolutie in de economische toestand :

EBWO-cijfers (in %)	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
BNP	-37,4	-14,8	5,4	6,9	5,8	3,1	7,2	3,3	5,0
Industriële productie	--	-28,0	5,6	2,6	1,2	0,9	-2,5	NA	NA
Begrotingstekort	-13,9	-54,7	-10,5	-11,0	-9,3	-5,9	-5,2	-5,9	NA
Werkloosheid	1,8	5,3	6,7	6,7	9,2	10,7	9,9	11,5	40,0
Inflatie	900	10896	1885	31,9	5,8	21,8	-1,3	0,6	NA

Eén van de voornaamste prioriteiten van de regering is de gezondmaking van de economie. Wijzigingen van de fiscale wetgeving, vooral wat betreft indirecte belastingen, leverden positieve resultaten op. Met zowat 30% blijft de werkloosheid zeer hoog.

Armenië heeft ook een aantal troeven. Het is rijk aan mineralen (goud, molybdeen, koper en zink).

De industrie is de belangrijkste economische sector. De chemische, mechanische en elektronische industrieën zijn goed ontwikkeld.

De landbouw kent problemen door het hoog energieverbruik en het gebrek aan deviezen voor invoer van meststoffen en voor irrigatie. De belangrijkste gewassen zijn aardappelen, groenten, graan en fruit. Armenië is koploper in het GOS op het gebied van de privatisering van de landbouw.

Er is weinig belangstelling van buitenlandse investeerders omwille van het gebrek aan hervormingen, het instandhouden van mammoetbedrijven en het buitenspel zetten van de oppositie.

De belangrijkste handelspartners van Armenië zijn de GOS-landen en dan vooral Rusland.

3. Ontstaan van de Overeenkomst

De onderhandelingen tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en Armenië vonden plaats op 25 en 26 september 2000 in de Armeense hoofdstad Jerevan. De Overeenkomst werd er op 26 september geparafeerd door de twee delegaties. De Overeenkomst werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Armeens en het Engels. De Engelse versie is doorslaggevend bij een geschil over de interpretatie van de Overeenkomst.

De Overeenkomst werd ondertekend in Brussel op 7 juni 2001.

Specifieke bespreking van de Overeenkomst met Armenië

1. Inhoud van de Overeenkomst

– *Standaardtekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)*

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering die standaardtekst aanvaard.

Die zgn. BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke verdragspartij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van een andere verdragspartij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationale belang van de contracte-

rende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoire is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde Staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een partij zulk verzoek richten tot de Voorzitter of Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clausule van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

– *Afwijkingen van de standaardtekst van de BLEU*

De typetekst van de BLEU, door de Vlaamse regering in 1994 goedgekeurd, werd door de Armeense partner bijna volledig aanvaard. Al de basisprincipes van de BLEU werden dus goedgekeurd en in de ontwerptekst van de Overeenkomst opgenomen.

De ondertekende tekst bevat slechts enkele afwijkingen. De meeste zijn slechts vormelijk.

In artikel 1, § 1 a en b en in artikel 5, § 2 worden de termen “natuurlijke persoon” en “rechtspersoon” gebruikt i.p.v. “onderdanen” en “vennootschappen”.

In artikel 1, § 4 wordt de term “zeegebieden” van België en Luxemburg uitgebreider omschreven.

De §§ 3 en 4 van artikel 3 over de bescherming van investeringen worden weggelaten omdat die bepalingen eveneens vermeld worden in artikel 10.

Artikel 4 draagt een andere titel n.l. “Overdracht van en schadeloosstelling voor investeringen” i.p.v. “Eigendomsberovende of –beperkende maatregelen”.

In artikel 5, § 1 wordt een fiscale clausule ingelast met vrijstelling voor overmakingen.

De titel van artikel 10 wordt uitgebreid met “nationale behandeling”.

Er is een artikel 13 “Wijzigingen en veranderingen” ingevoegd. Daarin staat dat de overeenkomstsluitende partijen in onderling overleg wijzigingen en veranderingen kunnen aanbrengen in de vorm van aanvullende protocollen. Ze maken integreerend deel uit van de Overeenkomst

2. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

In zijn advies d.d. 19 september 2001 sloot het Dagelijks Bestuur van de SERV zich aan bij het ontwerp van decreet. Het advies is als bijlage bij de memorie gevoegd.

In zijn advies d.d. 13 november 2001 maakte de Raad van State geen opmerkingen bij ontwerp van decreet. Het advies is als bijlage bij de memorie gevoegd.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken
en Buitenlands Beleid,*

Paul VAN GREMBERGEN

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie
en de republiek Armenië
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 7 juni 2001

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Armenië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 7 juni 2001, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

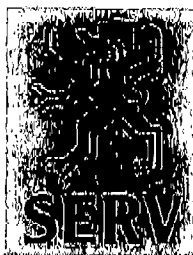
De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAEL

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Paul VAN GREMBERGEN

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD
VAN VLAANDEREN

LEIJDEN 17-18

Brussel, 19 september 2001
50 RVPvb091101

De heer Herbert TOMBEUR
Directeur
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Mijnheer de Directeur,

Betreft: definitieve goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) en de republiek Armenië, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 7 juni 2001

De Vlaamse sociale partners zijn zich bewust van het belang van internationale investeringsakkoorden.

Het Dagelijks Bestuur van de SERV heeft het ontwerp van decreet gelezen en sluit zich daar bij aan.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, teken ik,

met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans,
Administrateur-generaal.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 32.435/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 24 oktober 2001 door de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Armenië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 7 juni 2001", heeft op 13 november 2001 het volgende advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

32.435/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door Mevr. K. BAMS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid,

DE VLAAMSE REGERING,

Paul VAN GREMBERGEN

Op voorstel van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de republiek Armenië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 7 juni 2001, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 1 februari 2002.

De minister-president van de Vlaamse regering,

Patrick DEWAELE

OVEREENKOMST TUSSEN DE BELGISCH-LUXEMBURGSE
ECONOMISCHE UNIE EN DE REPUBLIEK ARMENIE
INZAKE DE WEDERZIJDSE BEVORDERING
EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE
EN
DE REPUBLIEK ARMENIË
INZAKE
DE WEDERZIJDS BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

**OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE
EN
DE REPUBLIEK ARMENIË
INZAKE
DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN**

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË,
handelend mede in naam van
de Regering van het Groothertogdom Luxemburg, krachtens bestaande overeenkomsten,
de Vlaamse Regering,
de Waalse Regering,
en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,
 enerzijds,

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK ARMENIË,
anderzijds,

(hierna te noemen "de Overeenkomstsluitende Partijen"),

VERLANGENDE hun economische samenwerking te versterken door voor investeringen door
investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij gunstige voorwaarden te scheppen op het
grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij,

ZIJN het volgende overeengekomen :

ARTIKEL 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de term :

1. "investeerder" :

- a) elk natuurlijk persoon die volgens de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Armenië wordt beschouwd als een onderdaan van het Koninkrijk België of van het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Armenië ;
- b) elke rechtspersoon die is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Armenië en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is op het grondgebied van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Armenië.

2. "investerings" : alle soorten vermogensbestanddelen zoals elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën, natura of diensten, die worden geïnvesteerd of geherinvesteerd in welke economische sector ook.

Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend :

- a) roerende en onroerende goederen, alsmede andere zakelijke rechten zoals hypotheeken, retentierechten, pandrechten, rechten van vruchtgebruik en soortgelijke rechten ;
- b) aandelen, maatschappelijke aandelen en alle andere vormen van deelneming in bedrijven die zijn opgericht op het grondgebied van een der Overeenkomstsluitende Partijen ;
- c) obligaties, tegoeden en gelijk welke prestatie die economische waarde heeft ;
- d) auteursrechten, rechten van industriële eigendom, handelsnamen en goodwill ;
- e) publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

Veranderingen in de rechtsvorm waarin vermogensbestanddelen en kapitaal werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als "investering" als bedoeld in deze Overeenkomst.

3. "opbrengst" : de bedragen die een investering oplevert, en met name, doch niet uitsluitend, winst, rente, vermogensaanwas, dividenden, royalty's.

4. "grondgebied" :

- a) wat het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg betreft, het grondgebied van het Koninkrijk België en het Groothertogdom Luxemburg evenals de zeegebieden, d.w.z. de gebieden op en onder zee die zich voorbij de territoriale wateren van de betreffende Staat uitstrekken en waarin laatstgenoemde, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefenen met het oog op de opsporing, de winning en het behoud van de natuurlijke rijkdommen ;
- b) wat de Republiek Armenië betreft, het grondgebied van de Republiek Armenië.

ARTIKEL 2

Bevordering van investeringen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij bevordert investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied en laat zodanige investeringen toe in overeenstemming met haar wetgeving.
2. Elke Overeenkomstsluitende Partij staat in overeenstemming met haar wetgeving het sluiten en uitvoeren van licentieovereenkomsten en overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand toe, voor zover deze activiteiten verband houden met zodanige investeringen.

ARTIKEL 3

Bescherming van investeringen

1. Alle investeringen, zij het rechtstreekse of onrechtstreekse, door investeerders van een der Overeenkomstsluitende Partijen genieten op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een eerlijke en rechtvaardige behandeling.
2. Onder voorbehoud van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde, genieten deze investeringen een voortdurende bescherming en zekerheid, met uitsluiting van elke onredelijke of discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de liquidatie van deze investeringen zou kunnen belemmeren.

ARTIKEL 4

Overdracht van en schadeloosstelling voor investeringen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich geen enkele maatregel tot onteigening of nationalisatie noch enige andere maatregel te treffen die tot gevolg heeft dat aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks of onrechtstreeks de hun toebehorende investeringen op haar grondgebied worden ontnomen.
2. Wanneer om redenen van openbaar nut, veiligheid of nationaal belang van het bepaalde in het eerste lid moet worden afgeweken, dienen de volgende voorwaarden te worden vervuld :
 - a) de maatregelen worden genomen met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang ;
 - b) de maatregelen zijn niet discriminatoir of in strijd met bijzondere verbintenissen ;
 - c) de maatregelen gaan vergezeld van voorzieningen voor de betaling van schadeloosstelling, overeenkomstig de wetgeving van elke Overeenkomstsluitende Partij.

3. Het bedrag van de schadeloosstelling komt overeen met de marktwaaarde van de investeringen op de dag voordat de maatregelen werden genomen of bekendgemaakt.

De schadeloosstelling wordt uitgekeerd in de munt van de Staat waarvan de investeerder onderdaan is of in een andere omwisselbare munt. Ze moet zonder vertraging worden betaald en moet vrij kunnen worden overgemaakt. Ze levert rente op tegen een gewone commerciële rentevoet vanaf de datum van de vaststelling van het bedrag tot de datum van uitbetaling.

4. Aan investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, wordt door laatstgenoemde, wat de restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, een behandeling toegekend die ten minste gelijk is aan die welke aan investeerders van de meest begunstigde natie wordt verleend.
5. Voor de in dit artikel behandelde kwesties verleent elke Overeenkomstsluitende Partij aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij een behandeling die ten minste gelijk is aan die welke investeerders van de meest begunstigde natie op haar grondgebied genieten en die in elk geval niet minder gunstig is dan de gebruikelijke regels van het internationaal recht.

ARTIKEL 5

Overnamingen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij nadat deze aan hun belastingverplichtingen hebben voldaan, de toelating om alle met een investering verband houdende uitkeringen vrij over te maken. Deze omvatten in het bijzonder :
 - a) bedragen bestemd om de investering tot stand te brengen, te behouden of uit te breiden ;
 - b) bedragen bestemd voor het nakomen van contractuele verbintenissen, met inbegrip van de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van leningen, royalty's en andere betalingen voortvloeiend uit licenties, franchises, concessies en andere soortgelijke rechten, alsmede de bezoldiging van het geëxpatriëerd personeel ;
 - c) de opbrengst van investeringen ;
 - d) de opbrengst van de gehele of gedeeltelijke liquidatie van de investeringen, met inbegrip van meerwaarden of verhogingen van het geïnvesteerd kapitaal ;
 - e) de in toepassing van Artikel 4 uitgekeerde schadeloosstelling.
2. De natuurlijke personen die onderdaan zijn van beide Overeenkomstsluitende Partijen, die uit hoofde van een investering door een investeerder van één der Overeenkomstsluitende Partijen toelating hebben gekregen om op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij te werken, is het tevens toegestaan hun verdiensten over te maken.
3. De overnamingen gebeuren in vrij inwisselbare munt, tegen de koers die op de datum van overname van toepassing is op contante transacties in de gebruikte munt.
4. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de toelating die vereist is om de overname zonder onnodige vertraging uit te voeren, zonder andere lasten dan de gebruikelijke taksen en kosten.
5. De in dit artikel vermelde waarborgen zijn ten minste gelijk aan die welke worden toegestaan aan investeerders van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 6

Subrogatie

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen of één van haar openbare instellingen een schadeloosstelling uitkeert aan haar eigen investeerders op grond van een voor een investering verleende waarborg, erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de desbetreffende openbare instelling in de rechten van de investeerders is getreden.

2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij jegens de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerders is getreden, de verplichtingen laten gelden die wettelijk of contractueel op de investeerders rusten.

ARTIKEL 7

Toepasbare regels

Wanneer een vraagstuk omtrent investeringen wordt geregeld bij deze Overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene Overeenkomstsluitende Partij dan wel bij internationale overeenkomsten waarbij de Partijen partij zijn of op een later tijdstip kunnen worden, kunnen de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

ARTIKEL 8

Bijzondere Overeenkomsten

1. Investeringsen waarvoor een bijzondere overeenkomst is gesloten tussen de ene Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de bijzondere overeenkomst.
2. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich de door haar aangegane verbintenissen ten aanzien van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij te allen tijde na te komen.

ARTIKEL 9

Regeling van investeringsgeschillen

1. Van elk investeringsgeschil tussen een investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt schriftelijk kennis gegeven door de eerste Partij die een vordering instelt. De kennisgeving gaat vergezeld van een behoorlijk toegelichte nota.

De Partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen, indien nodig door deskundig advies in te winnen van een derde partij of anders door middel van bemiddeling tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Wanneer de bij het geschil betrokken partijen niet rechtstreeks tot een minnelijke schikking zijn gekomen of het geschil niet door bemiddeling langs diplomatieke weg hebben kunnen regelen binnen zes maanden na ontvangst van de kennisgeving, wordt het, naar keuze van de investeerder, voorgelegd aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de Staat waar de investering werd gedaan, hetzij aan internationale arbitrage.

Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming elk geschil aan zodanige arbitrage te onderwerpen. Deze toestemming houdt in dat beide Partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken.

3. In geval van internationale arbitrage, wordt het geschil naar keuze van de investeerder voorgelegd aan één van de volgende instellingen :

- een scheidsgerecht ad hoc, ingesteld volgens de arbitrage-regels van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;
- het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington voor ondertekening werd opengesteld, wanneer elke Staat die Partij is bij de onderhavige Overeenkomst partij is geworden bij bedoeld Verdrag.

Zolang niet aan deze voorwaarde is voldaan, stemt elke Overeenkomstsluitende Partij ermee in dat het geschil aan arbitrage wordt onderworpen overeenkomstig de regels van de Aanvullende Voorziening van het I.C.S.I.D.

- het Schiedsgerecht van de Internationale Kamer van Koophandel te Parijs ;
- het Instituut voor Arbitrage van de Kamer van Koophandel te Stockholm.

Indien wordt overgegaan tot de arbitrageprocedure op initiatief van een Overeenkomstsluitende Partij, verzoekt die Partij de betrokken investeerder schriftelijk het scheidsgerecht aan te wijzen waaraan het geschil zal worden voorgelegd.

4. Geen van de bij een geschil betrokken Overeenkomstsluitende Partijen, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer kunnen aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een verzekeringspolis of van de in Artikel 6 van deze Overeenkomst vermelde waarborg heeft ontvangen, die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.
5. Het scheidsgerecht beslist op grond van het nationale recht, met inbegrip van de regels inzake wetconflicten, van de Overeenkomstsluitende Partij die partij is bij het geschil en op het grondgebied waarvan de investering werd gedaan alsmede op grond van de bepalingen van deze Overeenkomst, van de bepalingen van de met betrekking tot de investering eventueel gesloten bijzondere overeenkomst en van de beginselen van internationaal recht.
6. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

ARTIKEL 10

Nationale behandeling en meest begunstigde Natie

In alle aangelegenheden met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij de behandeling van meest begunstigde natie.

Met betrekking tot de werking, het beheer, het onderhoud, het gebruik, het genot, de verkoop of de vervreemding van investeringen dient elke Overeenkomstsluitende Partij investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied een behandeling toe te kennen die niet minder gunstig is dan de behandeling die wordt toegekend aan haar eigen investeerders of de investeerders van een andere Staat, zo laatstgenoemde behandeling gunstiger is.

Deze behandeling behelst geenszins de voorrechten die door een Overeenkomstsluitende Partij worden verleend aan investeerders van een derde Staat in het kader van diens participatie in of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of enige andere vorm van regionale economische organisatie.

Het bepaalde is niet van toepassing op belastingzaken.

ARTIKEL 11

Geschillen tussen de Overeenkomstsluitende Partijen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst

1. Geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst worden zoveel mogelijk langs diplomatieke weg beslecht.
2. Wanneer een geschil niet langs diplomatieke weg kan worden beslecht, wordt het voorgelegd aan een gemengde commissie bestaande uit vertegenwoordigers van beide Partijen. Deze Commissie komt op verzoek van de meest gerede Partij en zonder onnodige vertraging bijeen.
3. Indien de gemengde commissie het geschil niet kan regelen, wordt het op verzoek van een der Overeenkomstsluitende Partijen onderworpen aan een scheidsgerecht dat voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze wordt samengesteld :

Elke Overeenkomstsluitende Partij benoemt een scheidsman binnen een tijdspanne van twee maanden vanaf de datum waarop een der Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun benoeming benoemen, de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat tot voorzitter van het scheidsgerecht.

Indien deze termijnen worden overschreden, kan een der Overeenkomstsluitende Partijen de President van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming(en) te verrichten.

Indien de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een der Overeenkomstsluitende Partijen geen diplomatieke banden heeft of indien hij om een andere reden verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt de Vice-President van het Internationale Gerechtshof verzocht de benoeming(en) te verrichten.

4. Het aldus samengesteld scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Het doet uitspraak bij meerderheid van stemmen ; de uitspraken zijn onherroepelijk en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.
5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten van de door haar benoemde scheidsman. De kosten die voortvloeien uit de benoeming van de derde scheidsman en de ambtelijke kosten van het gerecht worden gelijkelijk door de Overeenkomstsluitende Partijen gedragen.

ARTIKEL 12

Vorige investeringen

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op investeringen die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst werden gedaan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, in overeenstemming met de wetten en voorschriften van laatstgenoemde.

ARTIKEL 13

Wijzigingen en veranderingen

Wijzigingen en veranderingen van deze Overeenkomst kunnen door de Overeenkomstsluitende Partijen in onderling overleg worden aangebracht. Ze worden aangebracht in de vorm van Aanvullende Protocollen en maken integrerend deel uit van deze Overeenkomst. Wijzigingen en veranderingen treden in werking op de in artikel 14 van deze Overeenkomst voorgeschreven wijze.

ARTIKEL 14

Inwerkingtreding en duur

Deze Overeenkomst treedt in werking een maand na de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen de akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld. Ze blijft van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar.

Tenzij ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur door een van beide Overeenkomstsluitende Partijen mededeling van beëindiging is gedaan, wordt deze Overeenkomst stilzwijgend verlengd voor een tijdvak van tien jaar, met dien verstande dat elke Overeenkomstsluitende Partij zich het recht voorbehoudt de Overeenkomst te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de lopende termijn van geldigheid.

2. Ten aanzien van investeringen die vóór de datum van beëindiging van de Overeenkomst zijn gedaan, blijft deze van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar vanaf de datum van beëindiging.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, op 7 juni 2001 in twee oorspronkelijke exemplaren in de Nederlandse, de Franse, de Arméense en de Engelse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

VOOR DE BELGISCH- LUXEMBURGSE
ECONOMISCHE UNIE :

Voor de Regering van het Koninkrijk België,
handelend mede in naam van
de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :

VOOR DE REGERING VAN DE
REPUBLIEK ARMENIË :

Voor de Vlaamse Regering :

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'A' or 'H' shape with a long horizontal stroke extending to the right.

Voor de Waalse Regering :

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'A' or 'H' shape with a long horizontal stroke extending to the right.

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering :

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'A' or 'H' shape with a long horizontal stroke extending to the right.

AGREEMENT
BETWEEN
THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION
AND
THE REPUBLIC OF ARMENIA
ON THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

**AGREEMENT
BETWEEN
THE BELGO-LUXEMBURG ECONOMIC UNION
AND
THE REPUBLIC OF ARMENIA
ON THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS**

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
acting both in its own name and in the name
of the Government of the Grand-Duchy of Luxemburg, by virtue of existing agreements,
the Walloon Government,
the Flemish Government,
and the Government of the Region of Brussels-Capital,
on the one hand,

and

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF ARMENIA,
on the other hand,

(hereinafter referred to as "the Contracting Parties"),

DESIRING to strengthen their economic cooperation by creating favourable conditions for
investments by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

HAVE agreed as follows :

ARTICLE 1

Definitions

For the purpose of this Agreement,

1. The term "investors" shall mean :

- a) any natural person who, according to the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Armenia, is considered as a citizen of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Armenia respectively ;
- b) any legal person constituted in accordance with the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Armenia and having its registered office in the territory of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxemburg or of the Republic of Armenia respectively.

2. The term "investments" shall mean any kind of assets, such as any direct or indirect contribution in cash, in kind or in services, invested or reinvested in any sector of economic activity.

The following shall more particularly, though not exclusively, be considered as investments for the purpose of this Agreement :

- a) movable and immovable property as well as any other rights in rem. such as mortgages, liens, pledges, usufruct and similar rights ;
- b) shares, corporate rights and all other kind of shareholdings, in companies constituted in the territory of one Contracting Party ;
- c) bonds, claims to money and to any performance having an economic value ;
- d) copyrights, industrial property rights, trade names and goodwill ;
- e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

Changes in the legal form in which assets and capital have been invested or reinvested shall not affect their designation as "investments" for the purpose of this Agreement.

3. The term "returns" shall mean the proceeds of an investment and shall include in particular, though not exclusively, profits, interests, capital increases, dividends, royalties.

4. The term "territory" shall mean :

- a) in relation to the Kingdom of Belgium and to the Grand-Duchy of Luxembourg, the territory of the Kingdom of Belgium, the territory of the Grand-Duchy of Luxembourg, as well as to the maritime areas, i.e. the marine and underwater areas which extend beyond the territorial waters of the State concerned and upon which the latter exercise, in accordance with international law, their sovereign rights and their jurisdiction for the purpose of exploring, exploiting and preserving natural resources ;

- b) in relation to the Republic of Armenia the territory of the Republic of Armenia.

ARTICLE 2

Promotion of investments

1. Each Contracting Party shall promote investments in its territory by investors of the other Contracting Party and shall accept such investments in accordance with its legislation.
2. In particular, each Contracting Party shall authorize the conclusion and the fulfilment of licence contracts and commercial, administrative or technical assistance agreements, as far as these activities are in connection with such investments, in accordance with its legislation.

ARTICLE 3

Protection of investments

1. All investments, whether direct or indirect, made by investors of one Contracting Party shall enjoy a fair and equitable treatment in the territory of the other Contracting Party.
2. Except for measures required to maintain public order, such investments shall enjoy continuous protection and security, i.e. excluding any unjustified or discriminatory measure which could hinder, either in law or in practice, the management, maintenance, use, possession or liquidation thereof.

ARTICLE 4

Alienation and compensation for investment

1. Each Contracting Party undertakes not to adopt any measure of expropriation or nationalization or any other measure having the effect of directly or indirectly dispossessing the investors of the other Contracting Party of their investments in its territory.
2. If reasons of public purpose, security or national interest require a derogation from the provisions of paragraph 1, the following conditions shall be complied with :
 - a) the measures shall be taken under due process of law ;
 - b) the measures shall be neither discriminatory, nor contrary to any specific commitments ;
 - c) the measures shall be accompanied by provisions for the payment of a compensation, in accordance with the legislation of each Contracting Party.

3. Such compensation shall amount to the actual value of the investments on the day before the measures were taken or became public.

Such compensation shall be paid in the currency of the State of which the investor is a national or in any other convertible currency. It shall be paid without delay and shall be freely transferable. It shall bear interest at the normal commercial rate from the date of the determination of its amount until the date of its payment.

4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be granted by the latter Contracting Party a treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, at least equal to that which the latter Contracting Party grants to the investors of the most favoured nation.
5. In respect of matters dealt with in this Article, each Contracting Party shall grant to the investors of the other Contracting Party a treatment which shall at least be equal to that granted in its territory to the investors of the most favoured nation. The Contracting Parties shall in no way invoke this article in order to avoid their obligation, under common international law.

ARTICLE 5

Transfers

1. Each Contracting Party shall ensure to investors of the other Contracting Party, after fulfilment of tax obligations, the free transfer of all payments relating to an investment, including more particularly :
 - a) amounts necessary for establishing, maintaining or expanding the investment ;
 - b) amounts necessary for payments under a contract, including amounts necessary for repayment of loans, royalties and other payments resulting from licences, franchises, concessions and other similar rights, as well as salaries of expatriate personnel ;
 - c) proceeds from investments ;
 - d) proceeds from the total or partial liquidation of investments, including capital gains or increases in the invested capital ;
 - e) compensation paid pursuant to Article 4.
2. The natural persons of each Contracting Party who have been authorized to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an investment made by an investor of one of the Contracting Parties shall also be permitted to make transfers.
3. Transfers shall be made in a freely convertible currency at the rate applicable on the day transfers are made to spot transactions in the currency used.
4. Each Contracting Party shall issue the authorizations required to ensure that the transfers can be made without undue delay, with no other expenses than the usual taxes and costs.

5. The guarantees referred to in this Article shall at least be equal to those granted to the investors of the most favoured nation.

ARTICLE 6

Subrogation

1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognize that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated into the rights of the investors.
2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

ARTICLE 7

Applicable regulations

If an issue relating to investments is covered both by this Agreement and by the national legislation of one Contracting Party or by international conventions, existing or to be subscribed to by the Parties in the future, the investors of the other Contracting Party shall be entitled to avail themselves of the provisions that are the most favourable to them.

ARTICLE 8

Specific Agreements

1. Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.
2. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-à-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.

ARTICLE 9

Settlement of investment disputes

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

As far as possible, the Parties shall endeavour to settle the dispute through negotiations, if necessary by seeking expert advice from a third party, or by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the notification, the dispute shall be submitted, at the option of the investor, either to the competent jurisdiction of the State where the investment was made, or to international arbitration.

To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the settlement of any dispute by this type of arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to one of the hereinafter mentioned organizations, at the option of the investor :

- an ad hoc arbitral tribunal set up according to the arbitration rules laid down by the United Nations Commission on International Trade Law (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;
- the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (I.C.S.I.D.), set up by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965, when each State party to this Agreement has become a party to the said Convention.

As long as this requirement is not met, each Contracting Party agrees that the dispute shall be submitted to arbitration pursuant to the Rules of the Additional Facility of the I.C.S.I.D.

- the Arbitral Court of the International Chamber of Commerce in Paris ;

the Arbitration Institute of the Chamber of Commerce in Stockholm.

If the arbitration procedure has been introduced upon the initiative of a Contracting Party, this Party shall request the investor involved in writing to designate the arbitration organization to which the dispute shall be referred.

4. At any stage of the arbitration proceedings or of the execution of an arbitral award, none of the Contracting Parties involved in a dispute shall be entitled to raise as an objection the fact that the investor who is the opposing party in the dispute has received compensation totally or partly covering his losses pursuant to an insurance policy or to the guarantee provided for in Article 6 of this Agreement.

5. The arbitral tribunal shall decide on the basis of the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made, as well as on the basis of the provisions of this Agreement, of the terms of the specific agreement which may have been entered into regarding the investment, and of the principles of international law.
6. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

ARTICLE 10

National treatment and most favoured Nation

In all matters relating to the treatment of investments the investors of each Contracting Party shall enjoy most-favoured-nation treatment in the territory of the other Party.

With respect to the operation, management, maintenance, use, enjoyment and sale or other disposal of investments, each Contracting Party shall accord, on its territory, to investors of the other Contracting Party, treatment no less favourable than that granted to its own investors or to investors of any other State if the latter is more favourable.

This treatment shall not include the privileges granted by one Contracting Party to investors of a third State by virtue of its participation or association in a free trade zone, customs union, common market or any other form of regional economic organisation.

The provisions of this article do not apply to tax matters.

ARTICLE 11

Disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement

1. Any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.
2. In the absence of a settlement through diplomatic channels, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties ; this commission shall convene without undue delay at the request of the first party to take action.
3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Contracting Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case :

Each Contracting Party shall appoint one arbitrator within a period of two months from the date on which either Contracting Party has informed the other Party of its intention to submit the dispute to arbitration. Within a period of two months following their appointment, these two arbitrators shall appoint by mutual agreement a national of a third State as chairman of the arbitration court.

If these time limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or of a State with which one of the Contracting Parties has no diplomatic relations or if, for any other reason, he cannot exercise this function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be requested to make the appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes ; they shall be final and binding on the Contracting Parties.
5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

ARTICLE 12

Previous investments

This Agreement shall also apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations.

ARTICLE 13

Amendments and changes

Amendments and changes to this agreement can be made by mutual agreement of the Contracting Parties. Amendments and changes shall be made in the form of additional protocols and shall constitute an inseparable part of this Agreement. Amendments and changes shall enter into force in the manner prescribed by Article 14 of this Agreement.

ARTICLE 14

Entry into force and duration

1. This Agreement shall enter into force one month after the date of exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties. The Agreement shall remain in force for a period of ten years.

Unless notice of termination is given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended each time for a further period of ten years, it being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

2. Investments made prior to the date of termination of this Agreement shall be covered by this Agreement for a period of ten years from the date of termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Brussels, on 7th day of June 2001, in two original copies, each in the French, Dutch, Armenian and English languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

**FOR THE BELGO-LUXEMBURG
ECONOMIC UNION :**

For the Government of the Kingdom of Belgium
acting both in its own name and in the name of
the Government of the Grand-Duchy of Luxembourg :

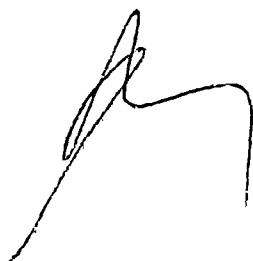
**FOR THE GOVERNMENT OF THE
REPUBLIC OF ARMENIA :**

For the Walloon Government :

For the Flemish Government :

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke extending to the right.

**For the Government of the Region
of Brussels-Capital :**

A handwritten signature in black ink, very similar to the one above, featuring a looped start and a long horizontal stroke.